

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 31. januar 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 128 (Alm. del) efter ønske fra Peter Skaarup (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 128:

Danmark er ikke naboland til et land, hvorfra landets borgere flygter og søger asyl i andre lande. Alle asylansøgere, der søger om asyl i Danmark, kan derfor siges at ankomme fra sikre lande. Vil ministeren i den forbindelse oplyse:

- hvorfor spontane asylansøgere, der dukker op ved den danske grænse eller indenfor Danmarks grænser og beder om asyl, ikke blot afvises med den helt oplagte og logiske begrundelse, at de er ankommet fra det sikre land Tyskland, og derfor ikke er berettiget til at søge asyl i Danmark,
- hvilke konventioner tvinger Danmark til at modtage spontane asylansøgere, der har rejst via sikre lande, og
- hvilke paragraffer i hvilke konventioner påbyder Danmark at modtage spontane asylansøgere fra vores sikre nabolande?

Svar:

1. Det fremgår af udlændingelovens § 48 a, stk. 1, 1. pkt., at hvis en udlænding påberåber sig at være omfattet af udlændingelovens § 7 (asyl), træffer Udlændingestyrelsen snarest muligt afgørelse om, hvorvidt asylansøgningen skal behandles i Danmark, eller om der skal ske f.eks. afvisning eller overførsel af udlændingen efter reglerne i Dublinforordningen, jf. § 29 a, stk. 1.

Den gældende Dublin III-forordning (Rådets forordning nr. 604/2013) er en aftale mellem EU-landene, Norge, Schweiz, Island og Liechtenstein. Forordningen fastsætter kriterierne og procedurerne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning fra en tredjelandsstatsborger eller en statsløs. Formålet med forordningen er bl.a. at sikre, at en asylansøgning kun behandles én gang, og kun af den medlemsstat, der er ansvarlig herfor.

Danmark er grundet forbeholdet for retlige og indre anliggender ikke direkte omfattet af Dublinforordningen, men Danmark har underskrevet en aftale med EU om at implementere Dublinforordningen i Danmark (en parallelaftale). Parallelaft-

21. februar 2020

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Asyl og Visum
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2020 - 2110
Akt-id 1158712

talen giver Danmark ret til fortsat at være tilsluttet Dublinforordningen med ændringer på mellemstatsligt grundlag, såfremt Danmark inden 30 dage efter vedtagelsen af en ny Dublin-forordning giver meddelelse til Kommissionen om, at Danmark vil gennemføre indholdet af ændringerne i national lovgivning.

Den gældende Dublin III-forordning blev endeligt vedtaget den 26. juni 2013, og den blev gennemført i dansk ret i december 2013.

Det fremgår af Dublin III-forordningens artikel 3, stk. 1, at medlemsstaterne behandler enhver ansøgning om international beskyttelse fra en tredjelandstatsborger eller statsløs, der indgiver en ansøgning på en af medlemsstaternes områder, herunder ved grænsen eller i transitområderne. En ansøgning behandles kun af den medlemsstat, som er ansvarlig efter kriterierne i Dublinforordningen.

Det fremgår videre af forordningens artikel 3, stk. 2, 1. pkt., at hvis det ikke på grundlag af kriterierne i forordningen kan afgøres, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, er det den første medlemsstat, som asylansøgningen indgives i, der er ansvarlig for behandlingen.

Hvis en asylansøger indrejser i Danmark fra f.eks. Tyskland, skal udlændingemyndighederne – efter reglerne i Dublinforordningen – tage stilling til, hvilken medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen. Det har således ikke betydning for vurderingen efter Dublinforordningen, at Tyskland – som den pågældende er indrejst fra – må anses for at være et sikkert land at opholde sig i.

2. Udover reglerne i Dublin-forordningen har Danmark en række internationale forpligtelser i forhold til behandlingen af de udlændinge, der indrejser i Danmark og søger om asyl.

Det fremgår således af artikel 33 i FN's Flygtningekonvention, at Danmark ikke må udvise eller afvise en flygtning til områder, hvor flygtningens liv eller frihed ville være truet på grund af den pågældendes race, religion, nationalitet, tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller politiske anskuelser ("non-refoulement"), medmindre flygtningen med rimelig grund må anses for en fare for Danmarks sikkerhed eller efter en endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet.

Endvidere fremgår det af artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, at ingen må underkastes tortur, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Beskyttelsen mod tortur mv. er absolut og har eksterritorial virkning, hvilket bl.a. indebærer, at Danmark ikke kan udsende en person til et land, hvis der er en konkret og individuel risiko for, at vedkommende her bliver udsat for eller videresendt til behandling i strid med forbuddet mod tortur mv. Det samme fremgår af artikel 4 i EU's Charter om Grundlæggende Rettigheder.

Det følger desuden af artikel 3, stk. 1 i FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, samt artikel 7 i

FN's Konvention om Borgerlige og Politiske Rettigheder, at ingen må underkastes tortur eller grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller udvises, tilbageleveres («refouleres») eller udleveres til en anden stat, hvor der er vægtige grunde for at antage, at den pågældende vil være i fare for at blive underkastet tortur.

3. Jeg er enig med spørgeren i, at det kan virke besynderligt, hvorfor udlændinge rejser gennem en række sikre lande i Europa uden at søge om beskyttelse, for derefter at indrejse og søge om asyl i Danmark.

Det nuværende asylsystem tvinger flygtninge ud på en farefuld færd mod Europa, som en industri af menneskesmuglere tjener milliarder på. Samtidigt bruger vi enorme ressourcer på migranter, som slet ikke har krav på beskyttelse.

Det er også derfor, vi arbejder for at indføre et mere humant og retfærdigt asylsystem, hvor vi forsøger at gøre op med spontane asylansøgere. Vi hjælper flygtninge bedst tæt på konflikterne. Når vi sender midler til nærområderne, hjælper vi flere og bedre.

Når det er sagt, så har Danmark en række forpligtelser, som vi ikke kan ændre på nu og her. Disse forpligtelser indebærer bl.a., at når en udlænding indrejser i Danmark og søger om asyl, så er vi forpligtet efter Dublinforordningen til at undersøge, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for at behandle asylsagen, ligesom vi er forpligtet til at forsikre os om, at udlændinge, der søger asyl i Danmark, ikke udsendes til det land, hvor de er forfulgt eller risikerer at blive udsat for behandling i strid med f.eks. EMRK art. 3 om forbud mod tortur og anden nedværdigende behandling.

Mattias Tesfaye

/

Kenny Rasmussen